ఒకే ఓటు

ఆమె వయస్సు ఇరవై.
పదును పెట్టిన చాకులాగా,
గిల్లెట్ బ్లేడ్‌లాగా,
అజాగ్రత్తగా ముట్టుకొంటే, తెగిపోయేటట్టుంది,
ఆమె అందం!
ఆమెను చూచేవాళ్ళకు,
కళ్ళ రెప్పల్లో కురుపులు లేస్తాయి.
రక్తంలో చేప పిల్లలు ఈదుతాయి.
ఆమె బస్సు దిగింది.
ఆర్ట్సు కాలేజి రమ్మంటూ వుంది.
మధ్య విద్యార్థులు.
చేతుల్లో కాగితాలు, కరపత్రాలు.
కాలేజీ ఎలక్షన్లు.
కల్లోలం !
ఆమె వస్తూ వుంది.
అతను అడ్డం వచ్చాడు.
కాగితం ఇచ్చాడు.
"మీ ఓటు!"
అడిగాడు.
"ఊఁ!"
గొంతులో సరిగమపదనిసలు.
ఇంకొకతను.
"మీ ఓటు!"

"చూద్దాం!"

నవ్వు, పెదవి కొసలో వంకర,

వేరొకతను.

"మీ ఓటు!"

నవ్వు. కంటి కొసలు మెరుపు.

మరొకతను.

"మీ ఓటు!"

వినటం మెడ ప్రక్కగా.

ఊపటం తల అడ్డంగా.

నడక వేగంగా, ఆలస్యంగా, ఆగుతూ, సాగుతూ, నిప్పు రాజుతూ, పొగ రేగుతూ, మంచుకురుస్తూ, వర్షం పడుతూ, వేడిగా, చల్లగా.

"మీ ఓటు !"

కాగితం ఇచ్చాడు.

తల ఆడించింది.

ముంగురులు ముద్దుగా పైకి లేచాయి. పాము పిల్లల్లా పడిపోయాయి.

అటు అతను, ఇటు అతను.

మధ్యలో ఆమె !

నడుం తూర్పు, పడమరలకు తూగింది.

ఊగింది.

ఆగింది. సాగింది.

మెట్లు దగ్గర.

"ఓటు?"

"చూద్దాం."

గొంతులో కోకిల.

"ఓటు!"

"ఊఁ!"

గొంతులో పావురం.

"ఓటు!"

"ఆఁ!"

గొంతులో అమృతం.

అటు అతను! ఇటు ఇతను! ఇంకొక, మరొక, వేరొక పార్టీ, మనిషి, కేండిడేట్. ఓటు కాగితం, కరపత్రం.

ఓటు! ఓటు!! ఓటు!!! ఓటు!!!!

హోరు!

ఘోష!!

అలజడి!!!

వానలాగా, ఎండలాగా, చలిలాగా, ముసురులాగా రద్దీ!

ఆటు చూచింది.

ఇటు నవ్వింది.

అతనికి చేయి చూపినట్లయింది.

ఇతన్ని కళ్ళతో పలకరించింది.

నడుం నాజూకుగా కదిపింది.

కళ్ళు సుతారంగా తిప్పింది.

మెడ అందంగా వంచింది.

తల విలాసంగా ఊపింది.

చేతులు సున్నితంగా ఆడించింది.

కాళ్ళు కోమలంగా కదిపింది.

వంట్లో ఉన్న అన్ని అవయవాలు వొయ్యారాలు పోయేట్లు మెట్లు ఎక్కింది.

ఆమె మెట్లెక్కింది.

ఒక్కొక్కటి - వంకరొంకరగా - పైపైకి ఎక్కింది.

వరండాలో నిలబడింది.

క్రింద, బస్సు స్టాప్ నుంచి, మెట్ల దాకా, ఆర్ట్సు కాలేజీ ఆవరణం నిండా యువకులు, కరపత్రాలు.

ఆమె చూస్తూ వుంది.

ఓటు అడుగుతూ యువకులు ఎత్తుగా ఉన్నారు.

పై నుంచి చూస్తుంటే పొట్టిగా ఉన్నారు.

చిన్నవాళ్ళయి పోతున్నారు.

చూస్తూ వుంది. అనిపించింది వింతగా !

ఏమిటలా వున్నారు ?

మిఠాయి అంగడి చుట్టు ముసురుకొన్న కంగారు పడే పసిపిల్లలు.

బెల్లం మీద ఈగలు. బెల్లం చుట్టూ ఈగలు !

— ఆమె చూస్తూ వుంది -

ఏనుగు చుట్టూ దోమలు.

ఆహారం చుట్టూ చీమలు.

ఓట్లు అడిగే విద్యార్థులు, యువకులు.

చూస్తూ వుంది.

చిన్నచూపు చూసింది.

కళ్ళలో చిన్నచూపు చేరింది.

తనను చూచుకొంది.

వరండాలో వుంది.

మళ్ళీ చూచుకొంది.

ఎత్తునుంది!

ఇంకా చూచుకొంది.

ఎంతో ఎత్తులో ఉంది.

ఎంతో ఎత్తుగా వుంది.

ఎంతో ఎదిగిపోయింది.

వాళ్ళెక్కడ? తనెక్కడ?

వాళ్ళెత్తెంత? తనెత్తెంత?
గుండెలో, రక్తంలో, నరనరాన, కణ కణాన నవ్వు.
ఆగని నవ్వు.
ఆపలేని నవ్వు.
పిచ్చినవ్వు.
చూస్తూ వుంది.
పై నుంచి క్రిందికి చూస్తూ వుంది.
అధికారి సేవకుణ్ణి!
కలెక్టరు ప్యూన్ని!
తండ్రి పసివాణ్ణి,
దేవుడు పూజారిని,
పూజారి భక్తుణ్ణి,
చూచినట్లు చూస్తూ వుంది.
వాళ్ళందరినీ చూస్తూ వుంది.
రోడ్డు మీద బస్సాగింది.
ఆర్ట్సు కాలేజీ కాంపస్‌లోకి వరదలాగా స్టూడెంట్స్.
వాళ్ళలో యువతి.
వంటి మీద ఆధునికత.
మనిషంతా నాగరికత
"ఓటు!"
విద్యార్థి
"ఓటు!"
యువకుడు
"ఓటు! ఓటు!! ఓటు!!!"
అటు విద్యార్థులు, యువకులు.

ఇటు విద్యార్థులు, యువకులు·
ఎటు చూచినా యువక విద్యార్థులు !
ఓటు కోసం
యువతిని ప్రాధేయపడుతున్నారు.
బ్రతిమాలుతున్నారు.
ఆమె చూస్తూ వుంది.
నవ్వులో వెలితి.
నవ్వులో అపధ్వని
నవ్వులో ఎగతాళి.
నవ్వు అసహ్యంగా మారింది.
క్రీగంటి కొసలో నీడ !
గొంతు ధ్వనిలో పీడ !
ఆమె చూస్తూ వుంది.
యువతి చుట్టూ యువకులు.
బెల్లం చుట్టూ ఈగలు.
ఏ బెల్లమయినా మూగే ఈగలు.
యువకులంతా యువతి చుట్టూ! ఓటు అడుగుతున్నారు.
ఒకే ఓటు !
పాతిక గొంతులు.
కంటిలో మెరుపు నీటి చెమ్మతో తడిసిపోతూ వుంది.
తననెవరూ అడగటం లేదు.
చుట్టూ ఎవరూ లేరు.
వరండాలో చాలా ఎత్తులో అందనంత ఎత్తులో వుంది.
ఒంటరి !
ఒంటరితనం అన్ని దిక్కుల్నుంచి ముసిరింది.
క్రిందికి చూస్తూంటే, కళ్ళు తిరుగుతున్నాయి.

ఓటు !
ఒకే ఓటు !
ఇస్తానంటే, ఇస్తే - ఔట్ -
ఏమీ ఉండదు.
క్రిందికి చూస్తూ వుంది.
కంట్లో తడిసిన వెలుగు !
ఒంట్లో ఆరిన రక్తం !
గొంతులో ఏడుపు !
మెట్ల మీద యువతీ యువకుల నవ్వు !
చుట్టూ ఒంటరితనం
ఒకే ఓటు !